

Anonimizirana različica

Prevod

C-143/23 – 20

Zadeva C-143/23

Dopolnitev predloga za sprejetje predhodne odločbe

Datum vložitve dopolnilnega sklepa:

10. april 2024

Predložitveno sodišče:

Landgericht Ravensburg (Nemčija)

Datum dopolnilnega sklepa:

9. april 2024

Tožče stranke:

TJ

KI

FA

Toženi stranki:

Mercedes-Benz Bank AG

Volkswagen Bank GmbH

Landgericht Ravensburg (deželno sodišče v Ravensburgu, Nemčija)

Sklep

v zvezi s postopkom predhodnega odločanja na Sodišču Evropske unije

C-143/23

Mercedes-Benz Bank in Volkswagen Bank

1. Zadeva – 2 O 214/20 -

KI, [...] (ni prevedeno) 88410 Bad Wurzach

- tožeča stranka -

[...] (ni prevedeno)

proti

Mercedes-Benz Bank AG, [...] (ni prevedeno) 70469 Stuttgart – tožena stranka -

[...] (ni prevedeno)

2. Zadeva – 2 O 103/21 -

FA, [...] (ni prevedeno) 88433 Schemmerhofen

- tožeča stranka -

[...] (ni prevedeno)

proti

Volkswagen Bank GmbH, [...] (ni prevedeno) 38112 Braunschweig – tožena stranka -

[...] (ni prevedeno)

Landgericht Ravensburg (deželno sodišče v Ravensburgu) [...] (ni prevedeno) je 9. 4. 2024 sklenilo:

I. Postopka ostaneta še naprej prekinjena.

II. Sodišču Evropske unije se v okviru postopka predhodnega odločanja v zadevi C-143/23 na podlagi člena 267, prvi odstavek, točka (a), in drugi odstavek, PDEU v predhodno odločanje predložijo ta nadaljnja vprašanja glede razlage prava Unije:

4. (a) Ali je treba člen 10(2)(1) Direktive 2008/48/ES v povezavi s členom 14(1), drugi pododstavek, točka (b), Direktive 2008/48 razlagati tako, da rok za odstop ne začne teči, če v kreditni pogodbi zamudna obrestna mera, veljavna ob sklenitvi te pogodbe, ni navedena v obliki konkretnega odstotka?

Če je odgovor nikalen:

- (b) Ali ta manjkajoča informacija lahko vpliva na zmožnost povprečnega potrošnika, da oceni obseg svojih pravic in

obveznosti iz direktive, ali na njegovo odločitev, da sklene pogodbo, in mu lahko onemogoči, da bi svoje pravice izvrševal pod pogoji, ki so v bistvenem enaki tistim, ki bi obstajali, če bi bila informacija zagotovljena popolno in točno?

5. (a) Ali je ugovor dajalca kredita, da je potrošnik zaradi svojega ravnanja med sklenitvijo pogodbe in uveljavljanjem pravice do odstopa od pogodbe ali po tem uveljavljanju to pravico zlorabil, izključen, če v kreditni pogodbi zamudna obrestna mera, veljavna ob sklenitvi te pogodbe, ni navedena v obliki konkretnega odstotka?

Če je odgovor nikalen:

- (b) Ali je mogoče zlorabo pravice utemeljiti zlasti s temi okoliščinami?
- Potrošnik še naprej uporablja financirano vozilo, dokler sodišče ne odloči o veljavnosti odstopa od pogodbe.
 - Potrošnik zavrne plačilo nadomestila za uporabo vozila.

A.

Upoštevna sta oba položaja v oddelku A predloga za sprejetje predhodne odločbe z dne 1. marca 2023 v zadevi C-143/23.

B.

Upoštevne nacionalne določbe izhajajo iz oddelka B predloga za sprejetje predhodne odločbe z dne 1. marca 2023 v zadevi C-143/23.

C.

Uspeh ali neuspeh tožb je odvisen od odgovora na dodatna vprašanja za predhodno odločanje, navedena v izreku sklepa pod točkama II(4) in II(5).

Uspeh tožb je namreč odvisen tudi od tega, ali je bil odstop od pogodbe v vsakem od primerov veljavno podan in ali uveljavljanju pravice do odstopa s strani tožečih strank v vsakem od primerov nasprotuje ugovor zlorabe pravice. Ti vprašanja sta se ob vložitvi predloga za sprejetje predhodne odločbe z dne 1. marca 202[3] zdeli razjasnjeni, vendar sta zdaj spet odprti.

I. Veljavnost odstopa od pogodbe

V skladu s členom 356b(1) in (2), prvi stavek, BGB (Bürgerliches Gesetzbuch, civilni zakonik; v nadaljevanju: BGB) rok za odstop od pogodbe iz člena 355(2), prvi stavek, BGB ne začne teči, če kreditna pogodba ne vsebuje vseh obveznih informacij v skladu s členoma 492(2) in

247, od (6) do (13), EGBGB (Einführungsgesetz zum Bürgerlichen Gesetzbuch, zakon o uvedbi civilnega zakonika) ali dokler se ta pomanjkljivost ne odpravi. V primeru veljavnega odstopa tožeča stranka v skladu s členoma 495(1) in 355(1) BGB ni več vezana na kreditno pogodbo.

V obravnavanih zadevah zamudna obrestna mera v kreditnih pogodbah ni bila navedena v obliki konkretnega odstotka.

Iz sodbe Sodišča z dne 9. septembra 2021 – C-33/20, C-155/20 in C-187/20 – izhaja, da rok za odstop ne začne teči, če zamudna obrestna mera v kreditni pogodbi ni bila navedena v obliki konkretnega odstotka. BGH (zvezno vrhovno sodišče, Nemčija) je temu od takrat sledilo (sodba z dne 12. aprila 2022 – XI ZR 179/21 – ECLI:DE:BGH:2022:120422U-XIZR179.21.0).

Predložitveno sodišče meni, da kaj drugega tudi ne izhaja iz sodbe Sodišča z dne 21. decembra 2023 – C-38/21, C-47/21 in C-232/21.

BGH (zvezno vrhovno sodišče) pa sodbo z dne 21. decembra 2023 razume povsem drugače in sedaj meni, da manjkajoča informacija glede zamudne obrestne mere, veljavne ob sklenitvi pogodbe, v obliki konkretnega odstotka ne vpliva na začetek teka roka za odstop (BGH (zvezno vrhovno sodišče), sodba z dne 27. februarja 2024 – XI ZR 258/22 – ECLI:DE:BGH:2024:270224U-XIZR258.22.0, juris točka 32 in naslednje).

Ta drugačna razlaga sodbe Sodišča z dne 21. decembra 2023 je razlog za dodatni vprašnji za predhodno odločanje pod točko II(4)(a) in (b).

II. Ugovor zlorabe pravice

Poleg tega se postavlja vprašanje, ali se dajalci kredita v obravnavanih zadevah lahko uspešno sklicujejo na to, da so posamezne tožeče stranke svojo pravico do odstopa uveljavljale na način, ki pomeni zlorabo.

Iz točke 7 izreka sodbe Sodišča z dne 9. septembra 2021 – C-33/20, C-155/20 in C-187/20 – in iz točke 11 izreka sodbe Sodišča z dne 21. decembra 2023 – C-38/21, C-47/21 in C-232/21 – izhaja, da se sklicevanja potrošnika na pravico do odstopa v skladu s členom 14(1) Direktive 2008/48/ES ne more šteti za zlorabo, če zamudna obrestna mera v kreditni pogodbi ni bila navedena v obliki konkretnega odstotka. Iz obrazložitve sodbe z dne 21. decembra 2023 pa izhajajo še nekateri dvomi, ali je to ustrezno. To je predmet vprašanja za predhodno odločanje II(5)(a).

Če bo Sodišče na vprašanje za predhodno odločanje II(5)(a) odgovorilo tako, da ugovor zlorabe pravice tudi v primeru manjkajoče informacije glede zamudne obrestne mere v obliki konkretnega odstotka ni izključen, bi morale predložitveno sodišče preučiti, ali so v postopkih v glavni stvari izpolnjeni elementi zlorabe pravice.

Pri presoji teh elementov dejanskega stanu mora predložitveno sodišče upoštevati tudi ugotovitve BGH (zvezno vrhovno sodišče) kot vrhovnega nacionalnega sodišča. Ker obstaja možnost, da so te ugotovitve v nasprotju s pravom Unije, iz tega izhaja vprašanje za predhodno odločanje II(5)(b).

D.

I. Vprašanje za predhodno odločanje II(4)

1. Sodišče je 9. septembra 2021 – C-33/20, C-155/20 in C-187/20 – (tam točka 3, prvi stavek, izreka) razsodilo:

3. **Člen 10(2)(l) Direktive 2008/48 je treba razlagati tako, da mora biti v kreditni pogodbi s konkretnim odstotkom navedena zamudna obrestna mera, ki velja ob sklenitvi te pogodbe, in da mora biti v tej pogodbi konkretno opisan mehanizem za prilagajanje zamudne obrestne mere.**

Sodišče je to odločitev potrdilo s sodbo z dne 21. decembra 2023 – C-38/21, C-47/21 in C-232/21 – (tam točka 10 izreka):

10. **Člen 10(2)(l) Direktive 2008/48**

je treba razlagati tako, da mora biti v kreditni pogodbi s konkretnim odstotkom navedena zamudna obrestna mera, ki velja ob sklenitvi te pogodbe, in da mora biti v njej konkretno opisan mehanizem za prilagajanje te obrestne mere.

2. Sodišče v točki 267 sodbe z dne 21. decembra 2023 – C-38/21, C-47/21 in C-232/21 – v zvezi z nekim drugim vprašanjem za predhodno odločanje navaja,

da če se informacija, ki jo dajalec kredita potrošniku zagotovi na podlagi člena 10(2) Direktive 2008/48, izkaže za nepopolno ali napačno, začne rok za odstop od pogodbe teči le, če nepopolnost ali napačnost te informacije ne more vplivati na možnost potrošnika, da oceni obseg svojih pravic in obveznosti v skladu z navedeno direktivo, niti na njegovo odločitev, da sklene pogodbo, ter mu glede na posamezni primer ne more odvzeti možnosti, da svoje pravice uveljavlja v bistvu pod enakimi pogoji, kot bi veljali, če bi mu bila ta informacija zagotovljena popolno in točno.

V točki 265 je poleg tega dalje navedeno:

To mora preveriti predložitveno sodišče.

Predložitveno sodišče izhaja iz tega, da se obe zgornji izjavi ne nanašata na del sodbe z dne 21. decembra 2023, v katerem se Sodišče Evropske unije ukvarja z razlago člena 10(2)(l) Direktive 2008/48 (točke od 268 do 272 sodbe). V nasprotnem primeru bi Sodišče v tem delu sodbe določilo omejitve in navedlo, da mora predložitveno sodišče še preučiti, ali manjkajoča informacija glede konkretne zamudne obrestne mere lahko vpliva na zmožnost potrošnika, da oceni obseg svojih pravic in obveznosti iz zadevne direktive.

To ponazarjajo tudi navedbe Sodišča v sodbi z dne 21. decembra 2023 glede razlage člena 10(2)(r) Direktive 2008/48 v zvezi z informacijo o nadomestilu, ki ga je treba plačati v primeru predčasnega odplačila kredita. Tam Sodišče obveznost glede informacije v drugem stavku točke 8 izreka izrecno omejuje, prav tako tudi z istimi besedami v zadevnem delu obrazložitve sodbe (točka 256):

[...]

Vendar lahko taka pogodba, tudi če metoda izračuna ni navedena na način, ki je konkreten in enostavno razumljiv, izpolni obveznost iz te določbe, če vsebuje druge elemente, ki potrošniku omogočajo, da brez težav določi znesek zadevnega nadomestila, zlasti najvišji znesek tega nadomestila, ki ga bo moral plačati v primeru predčasnega odplačila posojila.

Iz tega izhaja, da Sodišče informacijo o zamudni obrestni meri v obliki konkretnega odstotka šteje za brezpogojno nujno in da v primeru, da ta informacija ni navedena, rok za odstop ne začne teči.

3. BGH (zvezno vrhovno sodišče) je nasprotno 27. februarja 2024 razsodilo, da manjkajoča informacija glede konkretne zamudne obrestne mere, veljavne ob sklenitvi pogodbe, in način njene prilagoditve glede na navedbe v točkah 265 in 267 sodbe Sodišča z dne 21. decembra 2023 ne vplivata na začetek teka roka za odstop (BGH (zvezno vrhovno sodišče), sodba z dne 27. februarja 2024 – XI ZR 258/22 – ECLI:DE:BGH:2024:270224UXIZR258.22.0, juris točka 32 in naslednje). BGH (zvezno vrhovno sodišče) v obrazložitvi navaja (juris točka 35):

[...] Običajno obveščen ter razumno pozoren in preudaren potrošnik v položaju tožeče stranke bi zadevno kreditno pogodbo sklenil tudi v primeru, če bi bil ob sklenitvi pogodbe, poleg informacij, navedenih v pogodbi, seznanjen tudi s konkretno zamudno obrestno mero, veljavno v tem trenutku, in načinom njene prilagoditve. Tej informaciji tako zaradi z njegove strani nameravane pravilne izvedbe pogodbe, ki s tem izključuje nastop zamude, kot tudi zaradi polletne spremenljivosti zamudne obrestne mere ne bi pripisoval takšnega pomena, ki bi lahko

vplival na sklenitev pogodbe, tako da zaradi te manjkajoče informacije ni bil zaveden glede svojih pravic in obveznosti.

4. Zato se Sodišče prosi, naj pojasni, kako je treba razumeti navedbe v točkah od 268 do 272 in v točkah od 257 do 267 sodbe z dne 21. decembra 2023: ali to, da kreditna pogodba ne vsebuje informacije glede zamudne obrestne mere v obliki konkretnega odstotka, zadošča za to, da rok za odstop v skladu s členom 14(1), drugi pododstavek, Direktive 2008/48/ES ne začne teči?
5. Če bo Sodišče na vprašanje za predhodno odločanje II(4)(a) odgovorilo tako, da manjkajoča informacija glede zamudne obrestne mere v obliki konkretnega odstotka ne zadošča za to, da rok za odstop ne začne teči, se Sodišče prosi, naj ob upoštevanju prava Unije odgovori na pravno vprašanje pod točko II(4)(b), ali namreč manjkajoča informacija glede zamudne obrestne mere v obliki konkretnega odstotka lahko vpliva na zmožnost povprečnega potrošnika, da oceni obseg svojih pravic in obveznosti iz direktive, ali na njegovo odločitev, da sklene pogodbo, in mu lahko onemogoči, da bi svoje pravice izvrševal pod pogoji, ki so v bistvenem enaki tistim, ki bi obstajali, če bi bila informacija zagotovljena popolno in točno. Gre za pravno vprašanje v okviru prava Unije, pod katerimi pogoji rok za odstop v skladu s členom 14(1), drugi pododstavek, točka (b), Direktive 2008/48/ES izjemoma začne teči tudi takrat, če v kreditni pogodbi niso bile zagotovljene vse informacije, navedene v členu 10(2) zadevne direktive.

Predložitveno sodišče meni, da manjkajoča informacija glede zamudne obrestne mere v obliki konkretnega odstotka lahko vpliva na zmožnost potrošnika, da oceni obseg svojih pravic in obveznosti iz direktive, ali na njegovo odločitev, da sklene pogodbo. Merilo je običajno obveščen ter razumno pozoren in preudaren povprečni potrošnik (sodba Sodišča z dne 21. decembra 2023 – C-38/21, točka 256). Tak povprečni potrošnik se zaveda tveganja, da lahko pri dolgo trajajoči kreditni pogodbi z obročnim plačevanjem za namen nakupa novega vozila med večinoma večletnim trajanjem pogodbe pride do zamude pri plačilu. Pri odločitvi, ali in pri katerem ponudniku se bo sklenila kreditna pogodba, je glede na finančni položaj potrošnika lahko pomembno merilo, kako visoka je konkretna in v odstotku navedena zamudna obrestna mera.

6. Za sprejetje odločitve v obravnavanih zadevah v skladu s pravom Unije je torej potrebno, da Sodišče odgovori na vprašanji za predhodno odločanje pod točkama II(4)(a) in II(4)(b).
- II. Vprašanji za predhodno odločanje II(5)(a) in II(5)(b)

1. Točka 7 izreka sodbe Sodišča z dne 9. septembra 2021 – C-33/20, C-155/20 in C-187/20 – se glasi:

Direktivo 2008/48 je treba razlagati tako, da nasprotuje temu, da lahko dajalec kredita veljavno šteje, da je potrošnik zlorabil pravico do odstopa, ki je določena v členu 14(1) te direktive, če ena od obveznih informacij iz člena 10(2) te direktive ni bila navedena v kreditni pogodbi in tudi naknadno ni bila ustrezno sporočena, ne glede na to, ali je ta potrošnik vedel za svojo pravico do odstopa ali ne.

Točka 11 izreka sodbe Sodišča z dne 21. decembra 2023 – C-38/21, C-47/21 in C-232/21 – se glasi:

Člen 14(1) Direktive 2008/48 je treba razlagati tako, da s popolno izpolnitvijo kreditne pogodbe pravica do odstopa od pogodbe preneha. Razen tega se dajalec kredita ne more veljavno sklicevati na to, da je potrošnik zaradi svojega ravnanja med sklenitvijo pogodbe in uveljavljanjem pravice do odstopa od pogodbe ali celo po tem uveljavljanju to pravico zlorabil, če zaradi nepopolnih ali napačnih informacij v kreditni pogodbi v nasprotju s členom 10(2) Direktive 2008/48 rok za odstop od pogodbe ni začel teči, ker je dokazano, da je ta nepopolnost ali napačnost vplivala na možnost potrošnika, da oceni obseg svojih pravic in obveznosti v skladu z Direktivo 2008/48, in na njegovo odločitev o sklenitvi pogodbe.

Iz izreka obeh sodb Sodišča z dne 9. septembra 2021 in z dne 21. decembra 2023 jasno izhaja, da ugovor zlorabe pravice v obravnavanih zadevah ne more priti v poštev. Kajti manjkajoča informacija glede zamudne obrestne mere v obliki konkretnega odstotka lahko vpliva na zmožnost potrošnika, da oceni obseg svojih pravic in obveznosti iz Direktive 2008/48, ter na njegovo odločitev, da sklene pogodbo (glej zgoraj točko D. I. 5.).

2. Ta razlaga je podprta tudi z obrazložitvijo v obeh sodbah Sodišča z dne 9. septembra 2021 in z dne 21. decembra 2023. Sodišče v sodbi z dne 9. septembra 2021 – C-33/20, C-155/20 in C-187/20 – poudarja (točki 124 in 125):

Po drugi strani, kot je v bistvu navedel generalni pravobranilec v točkah 117 in 118 sklepnih predlogov, je cilj člena 14(1), drugi pododstavek, točka (b), Direktive 2008/48 to, da se zagotovi, da potrošnik dobi vse informacije, ki so potrebne za to, da lahko presodi vsebino svoje pogodbene

obveznosti, in da se kaznuje dajalec kredita, ki mu ne posreduje informacij iz člena 10 te direktive.

Sankcije, določene v direktivah Unije na področju varstva potrošnikov, so namreč namenjene odvratanju trgovca od kršitev obveznosti, ki jih ima v skladu z določbami teh direktiv v razmerju do potrošnika (glej po analogiji sodbi z dne 30. aprila 2014, Kásler in Káslerné Rábai, C- 26/13, EU:C:2014:282, točka 84, in z dne 25. novembra 2020, Banca B., C- 269/19, EU:C:2020:954, točki 34 in 38).

Sodišče to potrdi v točki 288 sodbe z dne 21. decembra 2023 – C-38/21, C-47/21 in C-232/21:

Po drugi strani je cilj člena 14(1), drugi pododstavek, točka (b), Direktive 2008/48 to, da se zagotovi, da potrošnik dobi vse informacije, ki so potrebne za to, da lahko presodi vsebino svoje pogodbene obveznosti, in da je kaznovan dajalec kredita, ki potrošniku ne posreduje informacij iz člena 10 te direktive [...].

Sodišče v točki 291 sodbe z dne 21. decembra 2023 – C-38/21, C-47/21 in C-232/21 – pojasni:

Vendar je treba v zvezi s tem še pojasniti, da se v skladu z odgovorom, ki ga je Sodišče dalo v točki 267 te sodbe, dajalec kredita ne more sklicevati na zlorabo pravice do odstopa od pogodbe, če v primeru nepopolne ali napačne informacije v pogodbi rok za odstop od pogodbe še ni začel teči, ker je dokazano, da je nepopolnost ali napačnost te informacije vplivala na možnost potrošnika, da oceni obseg svojih pravic in obveznosti v skladu z Direktivo 2008/48, in na njegovo odločitev o sklenitvi pogodbe.

V obrazložitvi sodbe z dne 21. decembra 2023 – C-38/21, C-47/21 in C-232/21 – pa Sodišče poleg tega navaja, da načelno obstaja možnost, da na sklicevanje na določbe prava Unije pride z namenom goljufije ali zlorabe (točka 281 in naslednje). Sodišče v točki 287 ugotavlja, da je predložitveno sodišče pristojno za to, da v skladu s pravili dokazovanja nacionalnega prava preveri, ali so v sporih o glavni stvari podani elementi zlorabe. Ta izjava bi morda lahko bila protislovna s točko 11 izreka sodbe z dne 21. decembra 2023, v skladu s katero se dajalec kredita ravno ne more uspešno sklicevati na ugovor zlorabe pravice.

3. Sodišče se zato z vprašanjem za predhodno odločanje II(5)(a) prosi, naj pojasni, ali je ugovor zlorabe pravice izključen, če v kreditni pogodbi zamudna obrestna mera, veljavna ob sklenitvi te pogodbe, ni navedena v obliki konkretnega odstotka.

4. Če bo Sodišče na vprašanje za predhodno odločanje II(5)(a) odgovorilo tako, da tudi v primeru manjkajoče informacije glede zamudne obrestne mere v obliki konkretnega odstotka ugovor zlorabe pravice ni izključen, bi moralo predložitveno sodišče preučiti, ali je v postopkih v glavni stvari podana zloraba pravice.

Pri presoji dejanskega stanu zlorabe pravice mora predložitveno sodišče upoštevati tudi ugotovitve BGH (zvezno vrhovno sodišče) kot vrhovnega nacionalnega sodišča. BGH (zvezno vrhovno sodišče) pojem zlorabe pravice v svoji sodni praksi razlaga izjemno široko (BGH (zvezno vrhovno sodišče), sodba z dne 27. oktobra 2020 – XI ZR 498/19, ECLI:DE:BGH:2020:271020UXIZR498.19.0, juris točka 28; predložitveni sklep z dne 31. januarja 2022 – XI ZR 113/21 in drugi – ECLI:DE:BGH:2022:310122BXIZR113.21.0, točke od 81 do 88). Sklicevanje potrošnika na pravico do odstopa naj bi se zlasti tedaj že štelo za zlorabo pravice, če:

- potrošnik še naprej uporablja financirano vozilo, dokler sodišče ne odloči o veljavnosti odstopa od pogodbe,
- potrošnik zavrne plačilo nadomestila za uporabo vozila.

Sporno je, ali so te ugotovitve BGH (zvezno vrhovno sodišče) skladne s pravom Unije:

- (a) Glede na merila prava Unije se ne zdi prepričljivo, da bi se lahko izhajalo iz zlorabe pravice, če potrošnik vozila do odločitve sodišča o veljavnosti odstopa od pogodbe ne vrne in ga še naprej uporablja. Z vidika prava Unije je za domnevo zlorabe pravice potrebno, da je bistveni namen zadevnih ravnanj pridobiti neupravičeno korist, ki izvira iz uporabe prava Unije. Načelo prepovedi zlorabe pravice se ne uporablja, kadar bi bilo mogoče sporna ravnanja, torej natančneje odločitve glede uveljavljanja nekaterih pravnih možnosti ali uporabe nekaterih pravil, utemeljiti z drugim samostojnim razlogom kot pa zgolj s pridobitvijo take koristi (Sodišče Evropske unije, sklepni predlogi generalnega pravobranilca G. Hogana z dne 15. julija 2021, C-33/20, C-155/20 in C-187/20, točka 116).

Če potrošnik v okviru spora o veljavnosti odstopa od pogodbe avta kljub odstopu ne vrne in ga še naprej uporablja, s tem ne pridobi nobene premoženjske koristi, kajti v skladu z nacionalno sodno prakso mora za uporabo plačati ustrezno nadomestilo.

Dokler o veljavnosti odstopa potrošnika od pogodbe še ni odločeno, ima ta poleg tega upravičen interes, da vozilo še naprej uporablja. Prosta odločitev potrošnika glede uveljavljanja odstopa od pogodbe bi bila pretirano otežena, če med presojo

veljavnosti odstopa na sodišču vozila ne bi smel obdržati in uporabljati.

- (b) V nasprotju s pravom Unije se tudi zdi, če BGH (zvezno vrhovno sodišče) izhaja iz zlorabe pravice, če potrošnik meni, da mu ni treba plačati nadomestila za uporabo vozila. Objektivni element kot pogoj za zlorabo ni podan. Poleg tega gre za vrtenje v krogu: pravno stališče potrošnika je ali pravilno, v tem primeru bo sodišče s sodbo ugotovilo, da je njegova korist utemeljena, ali pa je njegovo pravno stališče napačno, v tem primeru bo moral plačati nadomestilo in poleg tega ne bo deležen neutemeljene koristi.

V predloženih zadevah so odločilni tudi elementi zlorabe, ki jih je navedlo BGH (zvezno vrhovno sodišče). Tožeče stranke v obeh zadevah svojih vozil niso vrnile, torej jih še naprej uporabljajo. Tožeča stranka v predloženi zadevi 2 O 214/20 (v nasprotju z nacionalno sodno prakso) zagovarja stališče, da ji ni treba plačati nadomestila za izgubo vrednosti vozila.

Da bi se v predloženih zadevah lahko sprejela odločitev, ki je skladna s pravom Unije, je zato tudi potrebno, da Sodišče odgovori na vprašanje za predhodno odločanje II(5)(b).

E.

Sodišče do sedaj še ni odločilo o vprašanjih za predhodno odločanje, navedenih v točkah II(4)(a) in II(4)(b) ter II(5)(a) in II(5)(b) izreka sklepa, ki zadevajo razlago sodb Sodišča z dne 9. septembra 2021 – C-33/20, C-155/20 in C-187/20 – in z dne 21. decembra 2023 – C-38/21, C-47/21 in C-232/21.

V predlogu za sprejetje predhodne odločbe z dne 31. januarja 2022 v zadevi C-117/22, ki ga je vložilo BGH (zvezno vrhovno sodišče), so bila sicer zastavljena podobna vprašanja za predhodno odločanje v zvezi z ugovorom zlorabe pravice. Sodišče pa je v tej zadevi prekinilo odločanje zaradi zadev C-38/21, C-47/21 in C-232/21 in BGH (zvezno vrhovno sodišče) je Sodišču 25. januarja 2024 sporočilo, da ne vztraja pri svojem predlogu za sprejetje predhodne odločbe v zadevi C-117/22. Kot je bilo navedeno zgoraj pod točko D. II., pa še vedno obstajajo dvomi, ali je sodna praksa BGH (zvezno vrhovno sodišče) v zvezi z domnevno zlorabo pri uveljavljanju pravice do odstopa od pogodbe skladna s pravom Unije. BGH (zvezno vrhovno sodišče) svoje sodne prakse tudi ni opustilo in bi jo lahko kadarkoli ponovno uporabilo, tako da je razjasnitev skladnosti s pravom Unije še naprej nujna.

Za enotno razlago prava Unije je potrebno, da se vprašanja, navedena v izreku sklepa, na podlagi člena 267, prvi odstavek, točka (a), in drugi odstavek, PDEU po uradni dolžnosti predložijo Sodišču v predhodno odločanje, odločanje v zadevi pa se prekine.

[...] (ni prevedeno)

DELOVNI DOKUMENT